

DEVET PESAMA DUNAVU

(odlomci)

I

*Svoje prve
i poslednje zore
Čovek gradi s ljubavlju*

U predvečerje, obasjan zvoncima
Sa jednog mosta
Hitnuo sam devet pesama u Dunav
Zgužvano brodovlje, prepušteno lutanju
Još juče zarobljeno u mom skučenom duhu

Od te osamljene zime
Ostaje samo vlažan lepet krila
Na nebesima
I opiranje belih tačaka po vodi
Pod tankim snegom, popalim
Po oreolu fenjera.

IX

U Pevu ptica
Zatekao sam, kroz okno stanice za zapregu,
Isti pogled ka životu koji odmiče

Kretanje zvezda
Budi noć
U pokolju žetava
Tet

Obmana koja motri na svoje ogledalo
Na odsjaj strana sveta
Trezvena
Mrazom nošena
U svom bekstvu i razboru pod teretom prolaznosti

Pesnik svojom ljubavlju oseća
Dar koji mu je namenjen